

[Aksel Larsen.]

forsvarsminister, vil militærudgifterne yderligere svulme op, og det vil sige, at staten kommer til at pumpe penge ud i omsætningen vel at mærke til uproduktive formål.

En sådan udpumpning af penge til uproduktive formål vil have inflatorisk virkning og vil også være medvirkende til yderligere prisstigninger. I forvejen venter man prisstigninger så store, at i hvert fald en af finansministerracen, da han havde skiftet en smule kulør og var blevet handelsminister, stod her i tinget og sagde, at han simpelthen ikke turde spå om, hvorledes det ville gå med priserne til næste år, for de store prisstigninger dels som følge af kronesænkningen, dels som følge af verdensbegivenhederne var først nu begyndt at slå igennem herhjemme, så han turde ikke spå om, hvor slemt det ville gå med priserne til næste år. Ja, i forvejen kan man vente kolossale prisstigninger, og nu kommer man med indirekte skatter, som på 16 måneder skal indbringe 400 mill. kr. og vil bevirke en øjeblikkelig voldsom prisforhøjelse. Kreditstramninger og rentestigninger vil virke i samme retning; får vi også en huslejeforhøjelse, ja så er det også en form for prisstigning, og endelig — det være sagt til den ærede konservative ordfører — er der ingen tvivl om, at de beløb, som kapitalisterne, eller lad os bruge det gode gamle danske ord overklassen, skal betale i direkte som indirekte skatter, skal de nok skaffe sig dækning for ved at drive priserne yderligere i vejret.

Alene prisstigningsbølgen ville i sig selv være nok til at bringe hundredtusinder af hjem ned under det, man anser for eksistensminimum, men det er desværre ikke den eneste umiddelbare følge. Hele komplekset vil ganske utvivlsomt medføre en betydelig arbejdsløshed. Noget sådant tilstræbes jo direkte af regeringen i overensstemmelse med dens partier og i overensstemmelse med den foregående regering. Hvis det ikke var tilfældet, måtte det være uforståeligt, at man nu ved vinterens indtræden har så travlt med at spare på de offentlige udgifter ved at standse offentlige arbejder til et beløb af ca. 100 mill. kr. Det er naturligvis muligt, at den begyndende omstilling til krigsøkonomi visse steder vil skabe nogen ny beskæftigelse — jeg tror det; men gennemførelsen af hovedtrækkene af en nedskæringsplan som den, hvoraf vi her beskæftiger os med en væsentlig del, vil i de nærmeste måneder

skabe en stor arbejdsløshed, og det betyder, at foruden at den arbejdende befolkning i almindelighed skal bære de tungeste byrder — for det er den, der rammes gennem prisstigningerne — kommer arbejderklassen i særdeleshed til at bære den ekstra kolossale byrde, som hedder arbejdsløshed med alle dens følger. Denne arbejdsløshed vil have en tendens til yderligere at vokse og blive permanent, fordi forbrugsbegrænsningen naturligvis vil virke på den måde, at produktionen af varer til hjemmeforbruget indskrænkes, og så bliver der igen brug for mindre arbejdskraft. Det bliver den arbejdende befolkning i almindelighed, og det bliver arbejderklassen i særdeleshed, der kommer til at bære byrderne ved hele denne politik. Kapitalisterne, som i løbet af den socialdemokratiske regerings tre år har forøget deres formuer med sammenlagt 8 milliarder kr., skal nok vide at hytte sig, ja, de skal nok få lejlighed til yderligere at berige sig — jeg henviser kun til, at allerede i dag er der sket et væsentligt spring opad i aktiekurserne på børsen —, men de fattige bliver gjort endnu fattigere, idet man siger til dem: I må indskrænke jeres altfor store forbrug, for at valutabankerotten kan afværges og den danske kapitalismes liv eventuellet reddes.

Hvorned begrunder man det, man her vil gennemføre, og hvad lover man befolkningen, hvis den vil tillade, at det bliver gennemført, og derefter finder sig i det? Ja, man siger, der vil komme orden i økonomien. Det synes jeg vi har hørt så mange gange i de sidste tre år, så jeg har lidt svært ved at begribe, at der er nogen ansvarlig politiker, endsige ansvarlig minister, der besidder en så forfærdende dristighed, at han igen vil komme med dette løfte. Hvor længe var der fra foråret til august, ja, vi kan gå lidt længere tilbage. For et års tid siden lå vi lunt i svinget, i foråret begyndte det at blæse om hjørnet, men der var ingen overhængende fare. I august gjaldt det liv eller død, om man gennemførte en nedskæring af befolkningens forbrug med 300—400 mill. kr. om året. Så nåede vi frem til oktober, der var gået to måneder, og så viste det sig, at det var meget værre, end man havde kalkuleret med i august, der måtte skrappere midler til. Nu er der gået en måneds tid til, vi har fået en ny regering og en ny finansminister, og så får vi at vide, at nu er det igen værre, nu skal der bringes endnu flere ofre. Hvor kan man så komme og sige, at hvis disse forslag bliver gennemført,